BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 7 grudnia 1951 r. | Nr 31 | Poz. 322—330

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

PISMA OKÓLNE:

322.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 420 z dnia 7 listopada 1951 r.

(znak BI10-BO2-08)

w sprawie doraźnego uporządkowania gospodarki magazynowej.

Do czasu wydania przez właściwe ministerstwa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego przepisów ustalających warunki prawidłowego magazynowania i konserwowania materiałów, w celu zapobieżenia nadmiernym stratom, które obecnie powstają wskutek wyraźnie wadliwego magazynowania i konserwowania materiałów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Centralne zarządy przemysłu lub jednostki równorzędne w porozumieniu z właściwymi centralnymi zarządami zaopatrzenia (departamentami zaopatrzenia) i centrale handlowe w porozumieniu z właściwymi departamentami zbytu (centralnymi zarządami zbytu) wydadzą tymczasowe instrukcje o sposobie magazynowania i konserwowania materiałów oraz o sposobie zabezpieczenia magazynów należących do nadzorowanych jednostek od pożaru i kradzieży.

2. Instrukcje, o których mowa w ust. 1, należy oprzeć na doświadczeniach własnych i nadzorowanych jednostek w zakresie gospodarki magazynowej oraz na dostępnej literaturze fachowej. Instrukcje powinny uwzględniać również stan techniczny i stan wyposażenia technicznego magazynów nadzorowanych jednostek oraz potrzeby podyktowane właściwościami przechowywanych materiałów.

3. Instrukcje, o których mowa w ust. 1, wydane przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, należy uaktualnić i dostosować do wymogów ust. 2.

4. Wydanie instrukcji stosownie do ust. 1 i 2 oraz uaktualnienie instrukcji już wydanych i dostosowanie ich do przepisów niniejszego zarządzenia zgodnie z ust. 3 powinno nastąpić w terminie do dnia 15 stycznia 1952 r.

§ 2. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw i kierownicy innych jednostek obowiązanych do wprowadzenia i stosowania instrukcji wymienionych w § 1, zwani w dalszym ciągu „dyrektorzy przedsiębiorstw", zorganizują krótkie przeszkolenie pracowników magazynów i pracowników właściwych działów (zaopatrzenia, obrotu towarowego lub handlowych) w celu zaznajomienia ich z przepisami wynikającymi z instrukcji i zasadami praktycznego ich stosowania.

2. Dyrektorzy przedsiębiorstw wniosą do programów prac właściwych działów (zaopatrzenia, obrotu towarowego lub handlowych) obowiązek planowej kontroli wykonania instrukcji, o ile obecnie w programach prac obowiązek ten nie jest przewidziany.

3. Dyrektorzy przedsiębiorstw lub imiennie upoważnione przez nich osoby powinni doraźnie sprawdzać wykonanie instrukcji przez odpowiedzialnych pracowników.

4. Wyniki kontroli, o której mowa w ust. 2 i 3, należy uwzględniać przy premiowaniu pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę magazynową.

5. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2 należy wykonać w terminie 14-tu dni od daty otrzymania instrukcji od właściwych centralnych zarządów przemysłu lub jednostek równorzędnych albo central handlowych.

§ 3. 1. Jednostki obowiązane do wydania instrukcji zgodnie z § 1 zorganizują i przeprowadzą kontrolę wykonania wydanych instrukcji oraz zawiadomią o wynikach kontroli właściwe centralne zarządy zaopatrzenia (departamenty zaopatrzenia) lub właściwe departamenty zbytu (centralne zarządy zbytu).

2. Centralne zarządy zaopatrzenia (departamenty zaopatrzenia) i departamenty zbytu (centralne zarządy zbytu) prześlą w terminie do dnia 31 stycznia 1952 r. do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) po 2 egzemplarze i do Przed-

siębiorstwa Upłynnienia Remanentów po 8 egzemplarzy instrukcji wydanych przez właściwe centralne zarządy przemysłu lub jednostki równorzędne i centrale handlowe, a w terminie do dnia 29 lutego 1952 r. zawiadomią Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) o wprowadzeniu i stosowaniu tych instrukcji przez jednostki posiadające magazyny.

3. W zawiadomieniach, o których mowa w ust. 2, należy umieścić również wnioski wynikające z czynności wykonanych stosownie do niniejszego zarządzenia, a zmierzające do dalszego usprawnienia gospodarki magazynowej.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

323.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 421 z dnia 7 listopada 1951 r.

(znak KL2F-03-35)

W sprawie usprawnienia gospodarki wagonami-cysternami normalnotorowymi.

§ 1. 1. Ustala się następujące terminy dla rozładunku cystern:

1) na okres zimowy od 15 listopada 1951 r. do 29 lutego 1952 r. —

a) dla ropy bezparafinowej, aniliny, kwasu azotowego rozcieńczonego, kwasu siarkowego i oleum — 18 godzin,

b) dla ropy parafinowej, olejów ciężkich oraz olejów smarowych, ługu sodowego, melasy, smoły wszelkiego rodzaju, asfaltu, mazutu, fenolu — 48 godzin,

c) dla paku płynnego — 18 godzin,

d) dla oleju napędowego nisko krzepnącego, benzyny, nafty, kwasu azotowego stężonego, szkła wodnego, metanolu, kogazyny, spirytusu, artykułów gorzelniczych i dla pozostałych cieczy nie wymienionych w niniejszym zarządzeniu — 12 godzin;

2) na okres letni od 1 marca do 31 października 1952 r.—

a) dla olejów ciężkich, ługu sodowego — 18 godzin,

b) dla asfaltu, smoły wszelkiego rodzaju, mazutu — 24 godziny,

c) dla paku płynnego — 10 godzin,

d) dla oleju napędowego, benzyny, nafty, kwasu azotowego stężonego i rozcieńczonego, szkła wodnego, metanolu, kogazyny, spirytusu, artykułów gorzelnianych, olejów lekkich i smarowniczych, ropy, oleum, melasy, dwuchloroetanu, aniliny, fenolu i pozostałych cieczy nie wymienionych w niniejszym zarządzeniu — 12 godzin.

2. Użytkownicy wagonów - cystern własnych i zagranicznych, przyjmując pod uwagę konieczność zwiększenia zdolności przepustowej, dołożą starań, zmierzających do skrócenia wyznaczonych terminów wolnych od postojowego przy załadunkach i wyładunkach, a w żadnym przypadku nie mogą dopuścić do ich przekroczenia.

§ 2. 1. W związku ze stwierdzonymi przypadkami eksplozji i uszkodzeń wagonów - cystern spowodowanymi wskutek niewłaściwego ich opróżniania przez zastosowanie zbyt wysokiego ciśnienia, wagonów - cystern przystosowanych do opróżniania pod własnym ciężarem cieczy nie należy poddawać ciśnieniu, a dokonywać opróżnienia jedynie za pośrednictwem dolnych kranów spustowych.

2. Wagony - cysterny przystosowane wyłącznie do opróżniania przy pomocy sprężonego powietrza i nie posiadające dolnych spustów należy poddawać ciśnieniu w granicach do 2 atmosfer, jeżeli ważna próba kotła oznaczona na tabliczce kotłowej nie dopuszcza większego ciśnienia roboczego.

§ 3. Minister Kolei zarządzi i zorganizuje kontrolę w zakresie:

1) przyśpieszenia przebiegu wagonów - cystern w stanie ładownym i próżnym, a zwłaszcza zabierania ich o czasie z puktów nadania i odbioru, nie przetrzymywania na stacjach rozrządowych i nie kumulowania w drodze;

2) przyśpieszenia remontu wagonów cystern w podległych warsztatach kolejowych.

§ 4. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia regularnego nadsyłania sprawozdań przewidzianych w p. XVII Instrukcji PKPG z dnia 10.VIII.1949 r. w sprawie gospodarki cysternami normalnotorowymi.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

324.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 426 z dnia 12 listopada 1951 r.

(znak BI1E-04-16)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji materiałów ogniotrwałych.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji zaopatrzenia jednostek gospodarczych w kopaliny i materiały ogniotrwałe zarządza się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego, co następuje:

§ 1. 1. Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych (CZPMO) ustala roczne zapotrzebowanie na kopaliny i materiały ogniotrwałe wymienione w „Wykazie Artykułów do Planowania Zaopatrzenia na rok 1951“ stanowiącym załącznik do Instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) w sprawie sporządzenia planu zaopatrzenia w przemyśle Wykaz nr 29, branża I poz. 94-142 i branża XX poz. 1-137, zwane dalej materiałami ogniotrwałymi oraz opracowuje projekt planu pokrycia tego zapotrzebowania.

2. Opracowany projekt planu pokrycia zapotrzebowania na materiały ogniotrwałe CZPMO przedstawia Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego i Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po uprzednim uzgodnieniu projektu z właściwymi centralnymi zarządami przemysłu, zarządami przemysłu i wojewódzkimi zarządami przemysłu terenowego ma-

teriałów budowlanych — jako dostawcami i z Komisją Koordynacji Produkcji oraz Rozdziału Kopalin i Wyrobów Ogniotrwałych zwanej dalej komisją.

§ 2. 1. CZPMO na podstawie zatwierdzonego planu, o którym mowa w § 1 ust. 2 zawiadamia komórki zaopatrzenia resortów zwane dalej kontyngentobiorcami o przyznanych im przydziałach materiałów ogniotrwałych przez komisję rozdzielanych i o zaplanowanych dla nich ilościach materiałów ogniotrwałych nierozdzielanych oraz wskazuje dostawców z jednoczesnym zawiadomieniem tych ostatnich o dokonanym podziale.

2. Materiały rozdzielane przez komisję oznaczone są w Wykazie Artykułów do Planowania Zaopatrzenia nr 29 literą „R".

§ 3. 1. Wnioski o dodatkowe przydziały na materiały ogniotrwałe rozdzielane jak również rezygnacje z przydziałów należy składać za pośrednictwem kontyngentobiorcy do CZPM, który załatwia je w porozumieniu z komisją.

2. Wnioski o dodatkowe przydziały materiałów ogniotrwałych rozdzielanych na potrzeby awaryjne, odbiorcy bezpośredni przesyłają wprost do CZPMO wraz z dokładnie opracowanym zamówieniem i odpisem protokółu awaryjnego, przesłanego do właściwego ministerstwa. CZPMO zawiadamia o przyznanym przydziale kontyngentobiorcę.

§ 4. CZPMO ustali zaliczkowy przydział materiałów ogniotrwałych rozdzielanych na 1952 rok dla poszczególnych kontyngentobiorców w porozumieniu z komisją, zawiadamiając PKPG o wielkościach tych przydziałów.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa (odbiorcy bezpośredni) składają zamówienia do CZPMO lub do innych jednostek gospodarczych (dostawców) wskazanych w zawiadomieniu, o którym mowa w § 2 na:

1) materiały ogniotrwałe objęte rozdzielnictwem — za pośrednictwem kontyngentobiorców lub centralnego zarządu wskazanego w podrozdzielnikach przez kontyngentobiorcę;

2) materiały ogniotrwałe nierozdzielane — bezpośrednio do zakładów wytwórczych (dostawców).

2. Zamówienia na materiały ogniotrwałe pochodzące z dostaw zagranicznych przedsiębiorstwa (odbiorcy) bezpośrednio składają do importerów (Central Handlu Zagranicznego) wymienionych w „Wykazie Artykułów do Planowania Zaopatrzenia nr 29" za pośrednictwem kontyngentobiorców lub centralnych zarządów, zgodnie z ogólnym trybem składania zamówień przez odbiorców krajowych w zakresie importu nieinwestycyjnego (Zarządzenia Przewodniczącego PKPG: nr 72 z 26 lutego 1951 r. — Biul. PKPG nr 8 poz. 80 i nr 399 z dnia 21 września 1951 r. — Biul. PKPG Nr 29 poz. 395).

3. Zamówienia na drobne ilości cegły normalnej w gatunku D i E, płyty piekarskie i zaprawę szamotową w gatunku IV należy składać do wojewódzkiej hurtowni materiałów budowlanych lub do terenowych hurtowni Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska".

§ 6. 1. Odbiorcy bezpośredni obowiązani są podać w zamówieniu poza normalnymi elementami zamówienia:

1) dokładną specyfikację (gatunek przy surowcach, symbol przy kształtkach znormalizowanych, rysunek przy kształtkach nieznormalizowanych),

2) przeznaczenie,

3) warunki pracy zamówionych materiałów ogniotrwałych.

2. Dostawca ma prawo zwrócić zamówienie odbiorcy w przypadku braku danych, o których mowa w ust. 1.

3. CZPMO lub inne jednostki gospodarcze (dostawcy) obowiązane są skontrolować zamówienia z punktu widzenia wymogów racjonalnej gospodarki materiałami ogniotrwałymi. W przypadku gdy użycie podanego w zamówieniu materiału ogniotrwałego byłoby gospodarczo niewskazane, dostawcy powinni zaproponować odbiorcy inny właściwy dla podanych warunków pracy i przeznaczenia gatunek, w oparciu o polskie normy techniczne.

§ 7. 1. Zamówienia na surowce, zaprawy i mieliwa oraz kształtki znormalizowane należy składać na dwa miesiące przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia na kształtki nieznormalizowane i bloki szklarskie należy składać na 5 miesięcy przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Zamówienia na materiały ogniotrwałe z dostaw zagranicznych należy składać do właściwych Central Handlu Zagranicznego w terminach przez nie ustalonych. Do czasu zatwierdzenia planu importu, mogą być składane do Central Handlu Zagranicznego zamówienia zaliczkowe zgodnie z § 1 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 72 z dnia 26 lutego 1951 r.

4. Zamówienia złożone w terminach późniejszych będą realizowane w miarę możliwości w terminach ustalonych przez dostawców.

§ 8. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 12 listopada 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr.**

325.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 424 z dnia 14 listopada 1951 r.

(znak BI1E-04-14)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji drewna w 1952 r.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki drewnem w 1952 r. ustala się w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa następujący tryb zaopatrzenia i dystrybucji materiałami drzewnymi.

WSTĘP

§ 1. Ustalony w niniejszym zarządzeniu tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa odnosi się do materiałów drzewnych wyszczególnionych w branży XXII „Drewno" na stronie 8 „Wykazu materiałów bilansowanych w Narodowym Planie Gospodarczym na 1952 rok" (wydawnictwo PKPG Nr 29A z 1951 r.) i do niektórych reglamentowanych materiałów drzewnych wymienionych w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 136 z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie rozdzielnictwa niektórych reglamentowanych materiałów drzewnych (Monitor Polski Nr A-39 poz. 473), zwanym dalej w skróceniu zarządzeniem nr 136.

§ 2. Użyte w treści niniejszego zarządzenia skróty oznaczają:

1) centrala PCD — Państwową Centralę Drzewną, Centrala w Warszawie;

2) ekspozytura PCD — wojewódzkie jednostki organizacyjne podległe Centrali PCD;

3) kontyngentobiorcy centralni — ministerstwa i urzędy centralne;

4) kontyngentobiorcy główni — departamenty branżowe, centralne zarządy, centralne zarządy przemysłu, centrale zaopatrzenia materiałowego przemysłu, wydzielone zjednoczenia i inne jednostki równorzędne;

5) kontyngentobiorcy bezpośredni — przedsiębiorstwa, zakłady i innych bezpośrednich odbiorców;

6) materiały okrągłe — surowiec tartaczny iglasty, surowiec tartaczny liściasty, surowiec łuszczarski i okleinowy (iglasty i liściasty), surowiec zapałczany (iglasty i liściasty), papierówkę (białą i czerwoną), dłużyce kopalniane, słupy telegraficzne i energetyczne, drewno stosowe;

7) materiały tarte i inne produkcji dodatkowej — tarcicę iglastą łącznie z podkładami tartymi i ciosanymi, tarcicę liściastą, sklejki, okleiny, płyty pilśniowe.

ZASADY DYSTRYBUCJI MATERIAŁÓW DRZEWNYCH

§ 3. 1. Przesłane wg obowiązujących zasad i w ustalonych terminach przez kontyngentobiorców centralnych i głównych do Centrali PCD i do PKPG wycinki rocznych planów zużycia materiałów drzewnych posłużą, w oparciu o plany pozyskania i produkcji materiałów drzewnych, do:

1) sporządzenia bilansów materiałów drzewnych,

2) sporządzenia projektu planu rozdziału materiałów drzewnych.

2. Na postawie materiałów wymienionych w ust. 1 ustalone zostaną wysokości przydziałów materiałów drzewnych dla kontyngentobiorców centralnych i ważniejszych kontyngentobiorców głównych. Wysokość przydziałów materiałów drzewnych bilansowanych i rozdzielanych (B. R.) ustala PKPG, natomiast Centrala PCD ustala wysokość przydziałów materiałów drzewnych bilansowanych (B) oraz materiałów drzewnych niebilansowanych, wymienionych w zarządzeniu nr 136.

3. Do grupy materiałów drzewnych niebilansowanych należą:

1) żerdzie wszystkich rodzajów drzew, 2) szczapy i wałki użytkowe i opałowe z wyjątkiem szczap i wałków użytkowych brzozowych, grabowych i bukowych, nadających się do przerobu chemicznego jak również szczap i wałków brzozowych nadających się na szpule, 3) półfabrykaty łupane, kłute i ciosane z wyjątkiem bindry i podkładów kolejowych, 4) kostka brukowa oraz wałki połuszczarskie do 10 cm (niewymienione w powyższym zarządzeniu).

4. Po zatwierdzeniu przez PKPG wysokości przydziałów materiałów drzewnych bilansowanych i rozdzielanych (B. R.) Centrala PCD przystąpi do realizacji planu rozdziału tych materiałów na 1952 r. Na podstawie tych planów kontyngentobiorcom służy prawo otrzymania wymienionych w planie ilości materiałów drzewnych.

§ 4. 1. Dla umożliwienia sporządzenia bilansów materiałowych i ewentualnej korekty planów pozyskania i produkcji, w celu przystosowania ich do potrzeb odbiorców oraz sporządzenia planu importu i eksportu Ministerstwo Leśnictwa:

1) zobowiąże Centralny Zarząd Lasów Państwowych:

a) do wykazania w planie pozyskania drewna na 1952 r. odrębnie surowca postrzelanego wg gatunków oraz surowca świerkowego na beczki;

b) do pozyskania w pierwszym terminie surowca słupowego jak również do wyróbki i dowozu słupów w pierwszej kolejności ze względu na ich impregnację;

2) złoży PKPG:

a) do dnia 1 grudnia 1951 r. przewidywany stan zapasów na dzień 31 grudnia 1951 r. materiałów okrągłych, tartych i innych produkcji dodatkowej z rozbiciem na województwa i wg specyfikacji wyszczególnionej w planie techniczno-finansowym leśnictwa na 1952 r. w odniesieniu do materiałów okrągłych i w szczegółowym planie techniczno-przemysłowo-finansowym na 1952 r. w odniesieniu do materiałów tartych i innych produkcji dodatkowej z podziałem na zapasy krajowe i eksportowe, z uzupełnieniami podanymi w pkcie 1);

b) do dnia 15 lutego 1952 r. skorygowany stan zapasów na dzień 1 stycznia 1952 r. materiałów okrągłych, tartych i innych produkcji dodatkowej w układzie podanym w pkcie 2a.

2. Wszelkie odchylenia od planu pozyskania materiałów okrągłych w poszczególnych sortymentach mogą mieć miejsce po uprzednim uzgodnieniu z Centralą PCD.

§ 5. Ministerstwo Handlu Zagranicznego przekaże Ministerstwu Leśnictwa w terminie do dnia 1 marca 1952 r., w ramach planu importowo-eksportowego na 1952 r. szczegółową specyfikację jakościową i wymiarową z podziałem na kwartały. Specyfikacja ta powinna być uprzednio uzgodniona z Ministerstwem Leśnictwa, a w zakresie kopalniaków z Ministerstwem Górnictwa (Centralą Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego).

TECHNIKA DYSTRYBUCJI MATERIAŁÓW DRZEWNYCH

§ 6. 1. Kontyngentobiorcy centralni wymienieni w rozdzielniku kontyngentowym PKPG na 1952 r. obowiązani są złożyć w Centrali PCD w ramach ilości im przydzielonych rozdzielniki wg rodzajów i gatunków drewna sortymentów okrągłych a dla materiałów tartych ponadto wg grup grubości i klas jakości z rozbiciem na podległych im kontyngentobiorców głównych w terminach ustalonych w załączniku Nr 1 do zarządzenia dla materiałów okrągłych i w załączniku Nr 2 do zarządzenia dla materiałów tartych.

2. Kontyngentobiorcy główni obowiązani są złożyć Centrali PCD szczegółowe rozdzielniki dla kontyngentobiorców bezpośrednich na całość otrzymanego przydziału, w terminach ustalonych w załączniku Nr 1 do zarządzenia dla materiałów okrągłych i w załączniku Nr 2 do zarządzenia dla materiałów tartych. Rozdzielniki powinny uwzględniać podział na województwa oraz podział wg rodzajów i gatunków drewna materiałów okrągłych a w materiałach tartych ponadto wg grup grubości i klas jakości.

3. Kontyngentobiorcy bezpośredni wymienieni w rozdzielniku kontyngentobiorców głównych obowiązani są złożyć we wskazanych przez Centralę PCD Ekspozyturach PCD przy ścisłym zachowaniu podziału na województwa, szczegółowe zamówienia na całość otrzymanych przydziałów w terminach określonych w załączniku Nr 1 do zarządzenia dla materiałów okrągłych i w załączniku Nr 2 do zarządzenia dla materiałów tartych.

§ 7. Niezłożenie rozdzielników lub zamówień szczegółowych w terminach ustalonych w załączniku Nr 1 do zarządzenia dla materiałów okrągłych oraz w terminie do dnia 30 czerwca 1952 r. dla materiałów tartych spowoduje anulowanie przydziału i postawienie go do dyspozycji PKPG.

§ 8. 1. Zmiany rozdzielników złożonych przez kontyngentobiorców głównych mogą być dokonane przez kontyngentobiorców bezpośrednich jedynie w granicach województwa jednak przed umieszczeniem zamówienia do wykonania u producenta przy ścisłym zachowaniu ilości i sortymentów ustalonych rozdzielnikiem kontyngentobiorców głównych.

2. Niewykorzystany przez kontyngentobiorcę bezpośredniego przydział materiałów drzewnych nie może być pow-

tornie rozdzielony przez kontyngentobiorcę głównego a zostaje anulowany i przeniesiony do rezerw PKPG w odniesieniu do materiałów bilansowanych i rozdzielanych (BR) lub do rezerw Centrali PCD w odniesieniu do materiałów bilansowanych (B).

3.W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych specjalnymi względami gospodarczymi kontyngentobiorca główny może rozdzielić niewykorzystany przez kontyngentobiorcę bezpośredniego przydział na rzecz innych kontyngentobiorców bezpośrednich, jednak nie później niż w ciągu dwóch tygodni od obowiązującej daty złożenia zamówienia przez kontyngentobiorcę bezpośredniego, ustalonej w załączniku Nr 1 i 2 do zarządzenia. Dokonanie takiej zmiany rozdzielnika wymaga zgody Centrali PCD.

§ 9. 1. Ekspozytury PCD obowiązane są ustalić, w oparciu o szczegółowe zamówienia kontyngentobiorców bezpośrednich, kwartalne harmonogramy dostaw materiałów drzewnych. Harmonogramy te powinny uwzględniać właściwe rozłożenie w czasie realizacji przydziałów, umożliwiające najbardziej racjonalne wykorzystanie możliwości ekspedycyjnych i przewozu ze względu na konieczność odciążenia przewozów kolejowych w miesiącach wrześniu, październiku i listopadzie każdego roku.

2. Dostawy powinny odbywać się w zasadzie w ramach ustalonych harmonogramów. Jednak w okresie wzmożonego wywozu drewna z lasu ze względów ogólnogospodarczych dopuszczalny jest dowóz w ilościach przekraczających ustalone harmonogramem po uprzednim powiadomieniu kontyngentobiorcy bezpośredniego. W związku z powyższym upoważnia się kontyngentobiorców do przejściowego przekraczania zapasów normatywnych.

§ 10. 1. Utrzymywanie jakichkolwiek rezerw kontygentowych w materiałach okrągłych (tartacznym, sklejkowym i okleinowym) przez kontyngentobiorców centralnych i głównych jest niedopuszczalne.

2. Dopuszcza się utrzymywanie rezerw kontyngentowych w materiałach tartych jedynie na szczeblu kontyngentobiorców centralnych.

3. Dostawy materiałów tartych z rezerw kontyngentowych kontyngentobiorców centralnych i PKPG zamówione przed ostatnim terminem ustalonym dla kontyngentobiorców bezpośrednich w załączniku Nr 2 do zarządzenia, będą realizowane zgodnie z zamówieniem kontyngentobiorcy. W przypadku złożenia zamówienia na dostawę materiałów tartych z rezerw kontyngentobiorców centralnych i PKPG po terminie ustalonym w załączniku Nr 2 do zarządzenia, zamówienie to będzie realizowane z gotowych zapasów dostawców. Dotyczy to również przydziałów niewykorzystanych przez kontyngentobiorców bezpośrednich, o których mowa w § 8 ust. 3.

4. Rezerwy kontyngentowe kontyngentobiorców centralnych nierozdzielone do dnia 1 października 1952 r. ulegają anulowaniu i przechodzą do rezerw kontyngentowych PKPG.

§ 11. 1. Dowiezione do składnic przy stacjach kolejowych PKP przez Centralny Zarząd Lasów Państwowych dłużyce kopalniakowe przeznaczone do wyrobu kopalniaków jak również surowiec tartaczny na potrzeby Ministerstwa Górnictwa będą przekazane przez Centralę PCD Centrali Dostaw Przemysłu Węglowego, której powierza się w 1952 r. manipulację i zorganizowanie dostaw kopalniaków na potrzeby kraju i eksportu oraz zorganizowanie dostaw surowca tartacznego na potrzeby Ministerstwa Górnictwa.

2. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego obowiązana jest do wysyłki dłużyc kopalnianych i surowca tartacznego ze składnic kolejowych PCD w wysokości odpowiadającej planowi dowozu tych materiałów z lasu do poszczególnych stacji.

3. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego nie może utrzymywać w składnicach kolejowych Centrali PCD większych zapasów materiałowych od przeciętnego jednomiesięcznego zapasu obliczonego w stosunku do całorocznej masy przydzielonego surowca i dłużyc kopalniakowych lub wyrobionych z nich kopalniaków. Jako maksymalną normę zapasu należy przyjąć jedną dwunastą właściwej masy przewidzianej do wywozu do danej składnicy w ciągu całego roku.

§ 12. 1. Centrala PCD obowiązana jest do dostarczenia odbiorcom słupów i materiałów nawierzchn. franco wagon stacja nasycalni. Słupy nasycone i materiały nawierzchn. Ministerstwo Kolei obowiązane jest dostarczyć wg rozdzielnika oraz w terminach wskazanych przez Centralę PCD.

2. Czynności nasycania słupów traktuje się jako czynności usługowe, która będzie zlecona Centrali PCD przez zainteresowanych odbiorców.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 13. Zobowiązuje się odbiorców kontyngentowych, których zakłady są zaopatrywane spławem do uwzględnienia w planie na 1952 rok również awansowego zapotrzebowania na I kwartał 1953 r. ze względu na to, że dostawy spławem ustają z dniem 1 października i wznawiane są dopiero na początku II kwartału następnego roku.

§ 14. 1. Specyfikacje szczegółowe odbiorców powinny być sporządzone w oparciu o jednolite Polskie Normy (PN) i dostosowane do wymiarów handlowych drewna w jak najszerszym zakresie. Specyfikacje powinny być uzasadnione co do jakości,wymiarów i ilości przez wyszczególnienie celów i norm zużycia. Ewentualne wyjątki ustali Centrala PCD. Specyfikacje powinny uwzględniać w jak najszerszym zakresie standaryzowane elementy produkcji.

2. Centrala PCD może uzgadniać z odbiorcą zmiany przesunięć sortymentowych, w stosunku do otrzymanego przydziału, obniżające wymagania jakościowe, o ile wymaga tego zasada racjonalnej i oszczędnej gospodarki drewnem. W szczególności upoważnia się Centralę PCD do wiążącej odbiorców oceny uzasadnienia zamówień na wymiary specjalne oraz odstępstw od warunków technicznych Polskich Norm (PN) przy czym od pozytywnego wyniku tej oceny uzależnia się przyjęcie tego rodzaju zamówień do wykonania.

3. Zmiany w specyfikacjach uzgodnionych z odbiorcą i będących w trakcie wykonania przez zakład produkcyjny są niedopuszczalne.

§ 15. Centrala PCD złoży PKPG w terminie do dnia 1 sierpnia 1952 r. wnioski w sprawie anulowania przydziałów materiałów tartych nierozdzielanych lub niewykorzystanych we właściwym stopniu w terminach realizacji planu zaopatrzenia.

§ 16. Przed zatwierdzeniem rozdzielników kontyngentowych PKPG na 1952 rok Centrala PCD może wydawać w 1951 roku zaliczki na poczet przydziału 1952 r. do wysokości 25% limitów przyznanych kontyngentobiorcom przez PKPG na 1952 r.

§ 17. W celu umożliwienia Centrali PCD planowego rozprowadzenia materiałów tartych na przestrzeni całego roku i ich sezonowania przy jednoczesnym planowym przebiegu produkcji o skróconym cyklu przetarcia upoważnia się Centralę PCD do przepuszczenia w 1952 roku części materiałów tartych przeznaczonych dla kontyngentobiorców przez składnice zbiorcze.

§ 18. Wykonanie dostaw przewidzianych w rozdzielnikach, o których mowa w zarządzeniu nastąpi w ramach odpowiednich umów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 424 z dnia 14.II.1951 r.

Terminy składania rozdzielników zamówień na materiały okrągłe

Kontyngentobiorca	Komu składa	Termin złożenia zamówienia na % dostawy			Uwagi
A. Na materiały okrągłe z wyjątkiem papierówki					
Kontyngentobiorcy centralni	Centrali PCD	100 % 1.XII.1951 r.			
Kontyngentobiorcy główni	"	100 % 10.XII.1951 r.			
Kontyngentobiorcy bezpośredni	Ekspozytura PCD	100 % 20.XII.1951 r.			
B. Na papierówkę					
Kontyngentobiorcy główni	Centrali PCD	100 % 1.XII.1951 r.			z podziałem na zakłady papiernicze oraz wg wymiarów i klas jakości
" "	"	na I kwartał 1.XII.1951 r.			z podziałem na bezpośrednich odbiorców oraz wg klas jakości i wymiarów
" "	"	na II kwartał 1.XII.1951 r.			"
" "	"	na III " 1.VI.1952 r.			"
" "	"	na IV " 1.IX.1952 r.			"
C. Na dłużyce kopalniakowe przeznaczone na stemple budowlane dla resortów Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli					
Kontyngentobiorcy centralni i główni	Centrali PCD	40 % 15.XII.51	40 % 15.III.52	20 % 15.IV.1952	
Kontyngentobiorcy bezpośredni	Ekspozyturom PCD	31.XII.51	1.IV.52	31.V.1952	
D. Na pale portowe dla resortów Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli					
Kontyngentobiorcy centralni i główni	Centrali PCD	80 % 5.XII.1951	20 % 1.III.1952		
Kontyngentobiorcy bezpośredni	Ekspozyturom PCD	20.XII.1951	15.III.1952		

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 424 z dnia 14.II.1951 r.

Terminy składania rozdzielników i zamówień na materiały tarte

Kontyngentobiorca	Komu składa	Termin złożenia zamówień na % dostawy		
A. Na tarcice z wyjątkiem materiałów tartych pozyskiwanych z drewna drzew beztwardzielowych		50%	30%	20%
Kontyngentobiorcy centralni	Centrali PCD	1.XII.51	1.II.52	1.V 52
Kontyngentobiorcy główni	"	10.XII.51	10.II.52	10.V.52
Kontyngentobiorcy bezpośredni	Ekspozyturom PCD	15.I.52	15.III.52	15.VI.52
B. Na materiały tarte pozyskiwane z drewna drzew beztwardzielowych (buk, brzoza, topola, lipa, osika)				
Kontyngentobiorcy centralni	Centrali PCD	100% 1.XII.1951		
Kontyngentobiorcy główni	"	100% 10.XII.1951		
Kontyngentobiorcy bezpośredni	Ekspozyturom PCD	100% 15.I.1952		
C. Na wagonówkę		25%	50%	25%
Kontyngentobiorcy centralni i główni	Centrali PCD	1.XII.1951	15.I.52	1.III.1952
Kontyngentobiorcy bezpośredni	Ekspozyturom PCD	1.XII.51	15.II.52	1.IV.52

326.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 425 z dnia 15 listopada 1951 r.

(znak WO/4002/2026)

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia dodatkowych materiałów przedstawianych przy lokalizacji szczegółowej obiektów inwestycyjnych grupy I.

W związku z § 26 ust. 3 instrukcji PKPG Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 104 z dnia 3 maja 1950 r. wraz z późniejszymi zmianami (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 14 poz. 135; Nr 19 poz. 185 i Nr 23 poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 355 z dnia 6 września 1951 r. w sprawie określenia dodatkowych materiałów przedstawianych przy lokalizacji szczegółowej obiektów inwestycyjnych grupy I (Biuletyn PKPG Nr 25 poz. 266) wprowadza się następujące zmiany: § 1 pkt. 5), 6) i 7) otrzymują brzmienie:

„5) wstępną charakterystykę techniczną poszczególnych głównych budynków i urządzeń (w tym kotłownie z kominami, wieże ciśnień, zbiorniki różnych rodzajów) z określeniem maksymalnej wysokości zabudowy;

6) plan sytuacyjny miejscowości w skali 1:10000—1:25000, a w braku planu — odręczny szkic terenu inwestora wraz z okalającymi go obiektami sąsiednimi zaznaczając ważniejsze obiekty przemysłowe i komunikacyjne;

7) wstępny schematyczny plan generalny zakładu z podaniem dokładnej granicy zakładu w skali 1:500—1:1000".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

327.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 427 z dnia 17 listopada 1951 r.

(znak BU6M-IP-182)

w sprawie usprawnienia gospodarki drewnem usługowym.

W nawiązaniu do uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów (KERM) z dnia 14 października 1949 r. w sprawie stosowania oszczędności drewna w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej (Monitor Polski nr A-99, poz. 1171 i z 1950 r. nr A-43, poz. 497), w celu dalszego usprawnienia gospodarki drewnem usługowym w budownictwie zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabrania się stosowania:

1) krawędziaków do stojaków rusztowań zewnętrznych dla robót elewacyjnych oraz do wszelkiego rodzaju stempli;

2) rusztowań dwustojakowych drewnianych przy robotach elewacyjnych, z wyjątkiem elewacji z okładzin kamiennych.

2. Do wszelkich innych robót elewacyjnych należy stosować rusztowania lekkie, jak np.: rurowo-stalowe, drabinowe, na kozłach drewnianych, przesuwane, na wysuwnicach.

W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych obliczeniem statycznym, można, za zgodą głównego inżyniera właściwego zjednoczenia lub organizacji równorzędnego szczebla, stosować rusztowania jednostojakowe.

Wymiary drewna okrągłego używanego do rusztowań jedno i dwustojakowych, jak również i inne elementy rusztowań powinny odpowiadać warunkom statycznym i gwarantować bezpieczeństwo pracy.

Podłużnice (rygi) należy wykonywać z połowizn drewna okrągłego lub desek.

Leżnie (maculce) powinny być wykonywane w zasadzie z drewna okrągłego.

§ 2. 1. Szyby windowe należy wykonywać z elementów składanych drewnianych lub rurowych. Poszczególne elementy inwentaryzowanych rusztowań i szybów windowych powinny być w miarę możliwości okute, oznaczone kolorowymi pasami oraz nasycone środkami impregnacyjnymi, zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 17 maja 1950 r. w sprawie impregnacji drewna używanego w budownictwie.

2. Drewno stosowane do budowy rusztowań i szybów windowych powinno być użyte co najmniej 5-ciokrotnie, o ile normy nie przewidują innej wielokrotności użycia. Do czasu wydania normy, przewidzianej w § 8 pkt 2), powierzchnia zarusztowania powinna być dostosowana do ilości zatrudnionych robotników, tak aby zapewniała pełne wykorzystania frontu robót oraz możliwie szybki obrót rusztowań.

3. Za pozostawienie rusztowania w stanie niewykorzystanym przez okres dłuższy, niż jeden miesiąc, odpowiedzialny jest niezależnie od kierownika robót, również i inżynier główny właściwego zjednoczenia.

§ 3. 1. Harmonogramy robót dla poszczególnych budów powinny być opracowywane przy uwzględnieniu możliwie szybkiego obrotu drewnem usługowym.

2. W przypadku użycia do budowy budynków gospodarczych materiałów drewnianych, należy przestrzegać następujących zasad:

1) płyty ścian, podłóg, stropów i dachów powinny być wykonywane wyłącznie z elementów prefabrykowanych z odpadów lub króciaków;

2) połączenia elementów powinny być wykonane w sposób zapewniający łatwość montażu i demontażu.

§ 4. Właściwi ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydadzą zarządzenia oczyszczenia i przesortowania do dnia 31.XII.1951 r. istniejących w przedsiębiorstwach remanentów używanego drewna usługowego, w celu ponownego wprowadzenia go do użytkowania.

§ 5. 1. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia wyodrębnienia przy ustalaniu remanentów na dzień 31.XII.1951 r. w oddzielnej pozycji drewna usługowego z podziałem na drewno nowe i używane.

2. Inwentaryzacją należy objąć wszystkie rusztowania drabinowe, stojakowe, elementy szybów windowych, kobyłki, skrzynie do zapraw, schodnie torowiska dla taczek itp. będące w użytkowaniu i pozostające na składnicach.

3. Spisanie drewna usługowego ze stanu ewidencji, może nastąpić wyłącznie po stwierdzeniu jego dalszej nieprzydatności przez komisję, zgodnie z przepisami, dotyczącymi wykonawstwa budowlanego, zawartymi w dziale C pkt 19 uchwały KERM z dnia 14.X.1949 r.

§ 6. 1. Kierownicy robót obowiązani są przy budowach jednorocznych — po zakończeniu budowy, a przy budowach wieloletnich — przynajmniej raz w roku, do dokonywania rozliczeń z zużycia drewna wbudowanego i usługowego.

2. Sposób i zasady rozliczenia ustali Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa

Przemysłowego, w terminie do dnia 31.XII.1951 r. z uwzględnieniem:

1) zgodności zużycia na budowach drewna wbudowanego z dokumentacją techniczną i zaleceniami nadzoru budowlanego;

2) zgodności zużycia na budowach drewna usługowego z przepisami, o których mowa w §§ 1, 2 i 3 oraz zrewidowanymi wskaźnikami pomocniczymi, o których mowa w § 8 pkt 1);

3) wykazania przy rozliczeniu wielkości remanentów całości drewna, z podziałem na drewno nowe i używane, ilości drewna zainwentaryzowanego, drewna spisanego protokólarnie ze stanu ewidencji — sprzedanego na opał lub zużytego na produkcję uboczną.

3. W przypadku braku dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 1), zużycie drewna wbudowanego powinno być zgodne ze wskaźnikami pomocniczymi zużycia materiałowego.

§ 7. 1. Przy składaniu do Państwowej Centrali Drzewnej zamówień na drewno, na 1952 rok, odbiorcy obowiązani są do podania w oddzielnej pozycji drewna usługowego.

2. Zamówienia odbiorców na drewno wbudowane i usługowe, wynikające z rozdzielników sporządzanych na szczeblu zjednoczenia, muszą być zgodne z obowiązującymi normami zużycia i normatywami zapasów oraz uwzględniać wielokrotność zastosowania drewna usługowego i posiadane remanenty drewna nowego i używanego.

3. Odpowiedzialność za zgodność zamówień z istotnymi potrzebami ponosi zarówno główny inżynier jednostki zamawiającej, jak również główny inżynier zjednoczenia, sporządzającego rozdzielnik.

§ 8. Minister Budownictwa Przemysłowego poleci Instytutowi Techniki Budowlanej oraz Instytutowi Mechanizacji i Organizacji Budownictwa wykonanie następujących prac:

1) w terminie do dnia 20.XII.1951 r. — zrewidowanie pomocniczych wskaźników zużycia materiałowego, w celu zmniejszenia norm drewna usługowego;

2) w terminie do dnia 31.XII.1951 r. — opracowanie projektu normy określającej powierzchnię zarusztowania, przypadającą na zespół tynkarski, w zależności od rodzaju i frontu robót, budynków i umożliwiającą możliwie szybki obrót rusztowań;

3) w terminie do dnia 31.I.1952 r. — opracowanie projektu normy na rusztowania drabinowe z drewna okrągłego (połowizny);

4) w terminie do dnia 20.II.1952 r. — przeprowadzenie typizacji elementów deskowań, łącznie z ustaleniem sposobów ich wykonywania.

§ 9. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego zarządzą opracowanie do dnia 20.XII.1951 r. jednolitej instrukcji wykonawczej w sprawie gospodarki drewnem usługowym nowym i używanym w oparciu o wydane dotychczas zarządzenia i z uwzględnieniem koniecznych uzupełnień, wynikających z dotychczasowych doświadczeń.

§ 10. Minister Leśnictwa zapewni dostawę odpowiedniej ilości i jakości tarcicy i drewna okrągłego do budowy rusztowań stojakowych i drabinowych, w ilościach, wynikających z planu rozdziału drewna ustalonego przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 11. Ministrowie Budownictwa Miast i Osiedli oraz Budownictwa Przemysłowego w terminie do dnia 31.XII.1951 r. wydadzą zarządzenia w sprawie:

1) wydzielenia z istniejących baz sprzętu w zjednoczeniach — składnic sprzętu drewnianego, których kierownicy odpowiedzialni będą za jego właściwą konserwację i magazynowanie;

2) uruchomienia przy zjednoczeniach ośrodków zmechanizowanej produkcji deskowań, elementów rusztowań i sprzętu pomocniczego z drewna;

3) zaopatrzenia placów budów w możliwie najszerszym zakresie w przenośne, stolikowe piły tarczowe dla właściwego wykorzystania materiałów drzewnych.

§ 12. Polski Komitet Normalizacyjny w ramach opracowywanych przez siebie norm, uwzględni postanowienia niniejszego zarządzenia zawarte w § 1—3.

§ 13. 1. Organa kontrolne zainteresowanych ministerstw i Działu Kontroli Państwowej Centrali Drzewnej, obowiązane są do zaostrzenia akcji kontrolnej w zakresie racjonalnej gospodarki drewnem.

2. Wyniki kontroli, dokonywanych przez Dział Kontroli Państwowej Centrali Drzewnej, w przypadkach stwierdzenia przekroczeń w zakresie racjonalnej gospodarki drzewnej, powinny być przesyłane za pośrednictwem centralnych zarządów do właściwych ministerstw.

3. Właściwi ministrowie obowiązani są do składania Przewodniczącemu PKPG kwartalnych sprawozdań, dotyczących usunięcia uchybień i wyciągnięcia konsekwencji.

§ 14. 1. W terminie do dnia 31.II.1952 r. właściwi ministrowie złożą Przewodniczącemu PKPG sprawozdania z wykonania przez podległe jednostki zarządzeń, o których mowa w §§ 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13.

2. W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia i zarządzeń na jego podstawie wydanych, winnych należy pociągnąć do opowiedzialności służbowej i karnej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

328.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 429 z dnia 17 listopada 1951 r.

(znak BIIE-04-25)

w sprawie zasad dystrybucji artykułów śrubowych w 1952 r.

W celu zapewnienia racjonalnego zaopatrzenia i dystrybucji artykułów śrubowych, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego (CHPM) — Biuro Zbytu Śrub, Nitów, Okuć Budowlanych i Części Kutych (Śrubonit) ustala roczne zapotrzebowanie na śruby, nity, nakrętki, podkładki, wkrętki, metalowy osprzęt teletechniczny i artykuły śrubowe do nawierzchni kolejowych wymienione w Wykazie Artykułów dla Planowania Zaopatrzenia na rok 1951 Nr 29 branży V i VII poz. 35 do 47 zwane dalej artykułami śrubowymi oraz opracowuje projekt planu pokrycia tego zapotrzebowania (bilans artykułów śrubowych).

2. Opracowany projekt planu zapotrzebowania „Śrubonit" przedstawia Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego po uprzednim uzgodnieniu projektu z właściwymi centralnymi zarządami oraz co do artykułów śrubowych objętych centralnym planem zbytu a produkowanych przez przemysł terenowy — z zarządami przemysłu lub wojewódzkimi zarządami przemysłu terenowego, jako dostawcami.

§ 2. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) na podstawie przedstawionego przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego bilansu artykułów śrubowych ustala rozmiary eksportu oraz opracowuje rozdzielnik na szczegól-

nie deficytowe artykuły śrubowe toczone i półtoczone objęte pozycjami 53—62 branży V wykazu wymienionego w § 1 ust. 1.

§ 3. Sprzedaż artykułów śrubowych prowadzona będzie przez:

1) zakłady wytwórcze — za pośrednictwem „Śrubonitu“,

2) hurtownie Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego (CHPM),

3) punkty sprzedaży detalicznej CHPM, PDT, MHD, WSS, CRS „Samopomoc Chłopska“.

§ 4. „Śrubonit“ przyjmuje zamówienia od:

1) hurtowni CHPM,

2) Central Handlu Zagranicznego „Metalexport“ i „Impexmetal“ — na eksport,

3) wszystkich odbiorców, z wyjątkiem aparatu handlowego na:

a) śruby toczone i półtoczone objęte rozdzielnictwem PKPG,

b) artykuły śrubowe do nawierzchni kolejowej a mianowicie: śruby łupkowe do szyn normalno i wąskotorowych, śruby stopowe, hakowe, śruby do łączenia podkładów, opórki przeciwpełzne, wkręty i haki kolejowe, podwójne pierścienie sprężynowe i krążki oraz szyniaki,

c) metalowy osprzęt teletechniczny (trzony i haki do izolatorów, obłąki, poprzeczniki, wysięgniki i słupołazy),

d) artykuły śrubowe specjalne, zamawiane na podstawie rysunków, wzorów, norm zagranicznych i norm krajowych centralnych biur konstrukcyjnych,

e) artykuły śrubowe w specjalnym wykonaniu i ze specjalnych gatunków stali lub metali nieżelaznych,

f) artykuły śrubowe wykonane na żądanie z surowca z atestem lub z odbiorem przez komisję odbiorczą.

§ 5. Hurtownie CHPM wyszczególnione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia przyjmują zamówienia od wszystkich odbiorców na znormalizowane artykuły katalogowe w typowym wykonaniu wg norm z normalnego gatunku surowca (z wyjątkiem artykułów wymienionych w § 4 pkt 3).

§ 6. 1. Termin składania zamówień ustala się jak następuje:

1) hurtownie CHPM oraz wszyscy odbiorcy artykułów, o których mowa w § 4 pkt 3) lit. a), składają zamówienia w „Śrubonicie“ na 80 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa;

2) odbiorcy składają zamówienia na artykuły wymienione w § 4 pkt 3) lit. b)—f) na 90 dni przed półroczem, w którym ma nastąpić dostawa;

3) zamówienia na artykuły, o których mowa w § 5 odbiorcy składają do hurtowni CHPM na 90 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Terminy składania zamówień, o których mowa w ust. 1 pkty 1)—3), na I kwartał 1952 r. ustala się na 25 dni przed rozpoczęciem tego kwartału.

§ 7. 1. W związku z deficytem wyrobów śrubowych toczonych i półtoczonych ze stali szlachetnej i metali nieżelaznych oraz trudnościami technicznymi występującymi przy produkowaniu wyrobów specjalnych artykuły wymienione w § 4 pkt. 3) lit. a), d), f), zamawiać można tylko w przypadku, gdy z ważnych przyczyn nie można ich zastąpić wyrobami znormalizowanymi (wg norm PN lub norm wewnętrznych przemysłu śrubowego SR) w typowym wykonaniu z normalnego gatunku surowca.

2. Niemożność zastosowania wyrobów normalnych powinna być stwierdzona przez kierownika zakładu na każdym zamówieniu.

§ 8. Hurtownie CHPM obowiązane są stosować tranzyt rozliczony w przypadku, gdy dostawa stanowi przesyłkę co najmniej półwagonową i może być wykonana przez jeden zakład wytwórczy.

§ 9. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 429 z dnia 17.XI.1951 r.

Wykaz Hurtowni Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego prowadzących sprzedaż artykułów śrubowych wraz z ich zasięgiem działania.

Hurtownie	Terytorialny zasięg działania
1. Warszawa I	woj. warszawskie i m. st. Warszawa
2. Toruń	„ bydgoskie
3. Poznań	„ poznańskie i zielonogórskie
4. Łódź	„ łódzkie i m. Łódź
5. Radom	„ kieleckie
6. Lublin	„ lubelskie
7. Białystok	„ białostockie i olsztyńskie
8. 2 Gdańsk I	„ gdańskie
9. Szczecin	„ koszalińskie i szczecińskie
10. Wrocław	„ wrocławskie
11. Opole	„ opolskie
12. Gliwice	rejon południowo - wschodni zagłębia węglowego woj. katowickiego
13. Bielsko	rejon południowy woj. katowickiego
14. Bytom	rejon północno - zachodni zagłębia węglowego woj. katowickiego
15. Częstochowa	rejon północny woj. katowickiego
16. Kraków	woj. krakowskie
17. Rzeszów	„ rzeszowskie

329.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 25 z dnia 7 listopada 1951 r.

(znak BU2F - 01 - 888)

w sprawie usprawnienia prac w zakresie opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej.

W celu usprawnienia pracy w zakresie opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej zachodzi konieczność usunięcia w pracy biur projektów i inwestorów następujących niedociągnięć:

1. Biura projektów i inwestorzy opracowują zbyt obszernie założenia projektu i projekty wstępne, przedłużając czas opracowania i blokując nieproduktywnie znaczną część zdolności produkcyjnej biur. W wielu przypadkach biura projektów przy opracowywaniu wstępnych stadiów dokumentacji technicznej stosują mechanicznie ramowe instrukcje, nie dostosowując ich do odmiennego zakresu działania biura i nie wprowadzając niezbędnych uproszczeń. W poszczególnych przypadkach mają miejsce wypaczenia sensu instrukcji, np. jedno z biur technologicznych opracowało założenie projektu rozbudowy zakadu przemysłowego w 6 tomach

na ponad 600 stronach; z tego 220 stron obejmowały założenia sanitarne, przeciwpożarowe i administracyjne, a około 150 stron — założenia łaźni, szatni i ustępów.

2. Biura projektów opracowują częstokroć dalsze stadia dokumentacji technicznej przed opracowaniem lub zatwierdzeniem założeń projektu i projektów wstępnych. Powyższy stan powoduje konieczność późniejszych. przeróbek dokumentacji wykonawczej wskutek zmian dokumentacji wstępnej lub wskutek niezgodności między poszczególnymi obiektami wspólnej budowy nie ujętymi zatwierdzonym planem generalnym. Powoduje to również stawianie organów zatwierdzających wobec faktów dokonanych na skutek częściowej realizacji robót według fragmentarycznych elementów projektu.

3. Zasadnicze wielkości dokumentacji wstępnej ulegają w trakcie zatwierdzania zmianom, niekiedy zasadniczym, co niezawsze znajduje swoje odbicie w korekcie dokumentacji. Częstokroć w momencie zatwierdzania, dane dotyczące podstawowych wielkości, jak program produkcyjny, harmonogram budowy itd. odbiegają znacznie od przedstawionego do zatwierdzenia opracowania.

W szczególności mają miejsce fakty przedstawiania do zatwierdzenia nieaktualnych lub demobilizujących terminów opracowania dalszych stadiów dokumentacji, nie powiązanych z harmonogramami wykonawstwa i uruchomienia produkcji lub usług.

4. Zdarzają się często przypadki przewlekłego zatwierdzania dokumentacji technicznej przez właściwe władze zatwierdzające. Zatwierdzenie niektórych założeń projektów lub projektów wstępnych trwa szereg miesięcy, co powoduje zahamowanie opracowania dokumentacji technicznej i poważne trudności pracy biur projektów. Szereg założeń projektów budów Mnisterstwa Przemysłu Ciężkiego ulegało zatwierdzaniu w Komisjach Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) różnych szczebli od 6 do 12 miesięcy.

5. Niektóre KOPI starają się przerzucać rozpatrywanie merytoryczne dokumentacji technicznej i powzięcie decyzji na czynniki zwierzchnie, uchylając się od odpowiedzialności, nie urządzają posiedzeń z udziałem autora projektu, koreferenta i zainteresowanych członków oraz rzeczoznawców, nie analizują dokumentacji i nie dyskutują merytorycznych uwag koreferenta, rzeczoznawcy i członków komisji oraz nie podejmują wiążących decyzji. Np. jeden z centralnych zarządów zamiast normalnego toku zatwierdzania projektu budowy jednego z obiektów na KOPI z udziałem koreferentów i autora projektu, przesłał bez zajęcia stanowiska projekt i dwa koreferaty zawierające sprzeczne opinie, do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego. Dalsze błędnie prowadzone uzgodnienia i wprowadzone zmiany, następnie anulowane, spowodowały, że projekt w ciągu 7 miesięcy nie został zatwierdzony.

Właściwe uregulowanie powyższych zagadnień unormowane zostało następującymi aktami prawnymi:

1) zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 68 z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie obowiązku zatwierdzania założeń budów inwestycyjnych (Biuletyn PKPG Nr 6 poz. 90);

2) zarządzeniem Przewodniczącego Nr 104 z dnia 3 maja 1950 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Instrukcja Nr 20);

3) zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 253 z dnia 18 września 1950 r. w sprawie kontroli prac projektowych w biurach projektów (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 231);

4) zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 323 z dnia 25 listopada 1950 r. w sprawie przyśpieszenia opracowania i zatwierdzania założeń projektów inwestycyjnych (Biuletyn PKPG Nr 25, poz. 293);

5) zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 146 z dnia 27 kwietnia 1951 r. w sprawie zapewnienia dostarczenia dokumentacji technicznej dla realizacji Planu Inwestycyjnego na rok 1951;

6) zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 158 z dnia 3 maja 1951 r. zmieniającym Instrukcję Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Biuletyn PKPG Nr 14 poz. 139);

7) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 1 z dnia 23 lutego 1950 r. w sprawie dokumentacji technicznej przedkładanej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych do zatwierdzenia;

8) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 3 z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie dokumentacji technicznej przedkładanej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych do zatwierdzenia;

9) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 11 z dnia 7 października 1950 r. w sprawie powoływania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 255);

10) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 17 z dnia 4 grudnia 1950 r. w sprawie usprawnienia pracy Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych na szczeblu Centralnych i Naczelnych Inwestorów (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 304);

11) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 31 z dnia 29 marca 1951 r. w sprawie interpretacji § 54 Instrukcji PKPG Nr 20 (Biuletyn PKPG Nr 9, poz. 109);

12) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 33 z dnia 2 kwietnia 1951 r. w sprawie składu i warunków pracy dotychczas powoływanych Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 114);

13) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 37 z dnia 8 maja 1951 r. w sprawie wyjaśnienia zarządzenia o trybie zlecania wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego (Biuletyn PKPG Nr 14, poz. 145);

14) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 39 z dnia 31 maja 1951 r. w sprawie działalności KOPI przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych w okresie nasilenia prac związanych z wykonaniem Planu Inwestycyjnego 1951 r. i 1952 r. (Biuletyn PKPG Nr 18, poz. 176);

15) pismem okólnym Departamentu Budownictwa Nr 46 z dnia 10 sierpnia 1951 r. w sprawie opracowania uproszczonych projektów wstępnych.

W związku z powyższym Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ustala, co następuje:

1. Wszystkie biura projektów, KOPI i właściwe komórki służb inwestycyjnych przeprowadzą szeroką akcję, mającą na celu omówienie niedociągnięć w pracy przy sporządzaniu i zatwierdzaniu dokumentacji technicznej, wyjaśnienie obowiązujących w tym zakresie przepisów, zarówno ogólnopaństwowych, jak i branżowych, oraz ustalenie sposobów usprawnienia pracy biur projektów i KOPI.

2. Przy opracowywaniu dokumentacji technicznej biura projektów i inwestorzy powinni stosować się do przepisów zawartych w instrukcji PKPG Nr 20 z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami w pierwszym rzędzie do postanowień zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 158 z dnia 3 maja 1951 r. i ustaleń pisma okólnego Departamentu Budownictwa Nr 46 z dnia 10 sierpnia 1951 r. oraz do zarządzeń resortowych, wprowadzających do przepisów ramowych uproszczenia wynikające z odrębności branżowej. Przy sporządzaniu wstępnych stadiów dokumentacji technicznej należy unikać

zbyt obszernych i zbytecznych opracowań oraz stosować przepisy zarówno ramowe jak i branżowe nie w sposób mechanicznych, lecz dostosowując je do właściwości projektowanych obiektów.

3. Biura projektów i inwestorzy powinni przestrzegać kolejności opracowywania poszczególnych stadiów dokumentacji technicznej ustalonych w Instrukcji Nr 20. Właściwe władze zatwierdzające założenia projektu mogą zwolnić inwestora od opracowywania projektu wstępnego:

a) jeżeli projekt wstępny jest ze względu na prostotę i nieznaczną wielkość budowy zbyteczny (pod warunkiem jednak dołączenia do założeń projektu zestawienia kosztorysowo - finansowego);

b) jeżeli założenia projektu całej budowy i projekty techniczne poszczególnych obiektów oraz plan generalny całej budowy i zestawienie kosztorysowo - finansowe całej budowy są zatwierdzone przez właściwe władze.

4. Biura projektów powinny opracować rzeczowe plany produkcyjne na IV kwartał 1951 r. i na 1 kwartał 1952 r. w ten sposób, aby zapewnić dostarczenie inwestorom niezbędnej dokumentacji technicznej w terminach wynikających z harmonogramu budowy.

5. Biura projektów i inwestorzy, przedstawiając do zatwierdzenia poszczególne stadia dokumentacji technicznej powinni, uwzględnić w nich wszystkie zmiany charakterystycznych wielkości projektowanych budów, które zostały uprzednio dokonane. Termin opracowania następnego stadium dokumentacji technicznej, zatwierdzony przez KOPI, powinien być zgodny z wymogami harmonogramu wykonawstwa i uwzględniać możliwości biur projektów.

6. Przy wprowadzaniu zmian i poprawek do opracowań projektowych, KOPI powinny głęboko przeanalizować względy techniczne i ekonomiczne, zmiany kosztów budowy, ekonomiczną celowość, możliwości realizacyjne, możliwości planu inwestycyjnego itd.

7. Służby inwestycyjne powinny usprawnić i przyśpieszyć procedurę zatwierdzania dokumentacji technicznej, stosując się do zaleceń pisma okólnego Departamentu Budownictwa PKPG Nr 17 z dnia 4 grudnia 1950 r. oraz do postanowień zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 146 z dnia 27 kwietnia 1951 r.

8. Inwestorzy naczelni i centralni powinni usprawnić pracę KOPI i podkreślić jej odpowiedzialność za właściwą i terminową ocenę dokumentacji technicznej. Niedopuszczalne jest przesyłanie do instancji nadrzędnej do zatwierdzenia dokumentacji przed uprzednim przeanalizowaniem i zaakceptowaniem przez KOPI niższego szczebla.

9. Na podstawie analizy sytuacji w podległych biurach projektów i KOPI, ministrowie wydadzą zarządzenia mające na celu usprawnienie pracy w zakresie opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej.

10. Właściwi ministrowie nadeślą w terminie do dnia 15 grudnia 1951 r. do Departamentu Budownictwa PKPG sprawozdania z wykonania ustaleń zawartych w pkt. 1 i 9.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w z. **Dr St. Jędrychowski**

330.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT KOMUNIKACJI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 6 listopada 1951 r.

(znak KL2A - 01 - 8)

w sprawie operatywnego planowania przewozów towarowych kolejami normalnotorowymi w 1952 r.

Departament Komunikacji i Łączności Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) powiadamia, że tryb operatywnego planowania przewozów ustalony w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 153 z dnia 3 maja 1951 roku w sprawie zasad i trybu opracowania operatywnych planów przewozu towarów kolejami normalnotorowymi (Biuletyn PKPG nr 14, poz. 138) będzie obowiązywać również w roku 1952, aż do odwołania. W związku z tym ministerstwa wymienione w § 2 wspomnianego wyżej zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 153 oraz w § 1 uzupełniającego zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 344 z dnia 27 sierpnia 1951 (Biuletyn PKPG nr 24, poz. 253) przystąpią zgodnie z instrukcją do prac nad planem kwartalnym na I kwartał 1952 r. oraz do prac nad opracowywaniem planów miesięcznych i pięciodniowych.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU KOMUNIKACJI I ŁĄCZNOŚCI
St. Mroczek

KOMUNIKAT

Centrala Wydawnicza Druków (W-wa, ul. Bielańska 18) podaje do wiadomości, iż złożone zapotrzebowanie na druki na rok 1952 nie zwalnia z konieczności składania zamówień na poszczególne kwartały 1952 r.

Otrzymane wzory druków wraz z „Wykazem druków potrzebnych w 1952 r." pozwoliły CWD przystąpić do prac nad uporządkowaniem sprawy druków manipulacyjnych w skali ogólnokrajowej.

Kwartalne zamówienie na rok 1952 Centrala Wydawnicza Druków przyjmuje w ramach posiadanego asortymentu. Odbiorcy we własnym interesie składać powinni zamówienia jak najśpieszniej, gdyż będą one realizowane według kolejności wpływu.

Wkrótce ukaże się powiększony Katalog-Informator Centrali Wydawniczej Druków, który będzie dostępny dla wszystkich odbiorców CWD.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa. Pl. Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46, w. 11

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr. Cena numeru 1 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zam. 586 z dnia 28.XI.1951 r., podpisano do druku 7.XII.1951 r., druk ukończono 12.XII.1951.
Nakład 15.850 egz., papier druk sat. kl. VII/A1/60 gr.
Druk. „Prasa Demokratyczna" Warszawa, ul. Śniadeckich 16. 2-B-46435

Cena numeru 1 zł 80 gr.